

Lovforslag, og for saavidt kunde det maasse siges, at hvad jeg vil udtale ikke er ganske vel placeret. Men da jeg ikke stiller det som Forslag, men kun udtaler det i et Ønskes Form, kunde det jo være, at det eventuelle Udvalg kunde tage denne Ting under Overveielse og maasse bringe den frem paa en mere formel Maade. Derjom dette skulde kunne ske, vilde det nemlig ganske vist være meget ønskeligt, om det Lovforslag, som blev forelagt i Hjør om Alderdomsforsørgelse for Arbeidere, blev omarbejdet og slaet sammen med dette, saa at vi under Et behandlede Sikkring for Arbeidere mod Ulykkestilfælde, Ydelse af Erstatning for dem, der lide Fortræd ved Maskiner, og endelig Sikkring af deres Alderdom paa en saadan Maade, som Lovforslaget i Hjør gik ud paa at foreslaa. Det, mener jeg, kunde udvides noget saaledes, at Arbejdsgiverne vare forpligtede til at indbetale en vis Andel af den afforderede Arbejdsløn til en Fond, som skulde udrede disse Erstatninger. Samtidig vilde det rimeligvis være i alle Parter's Interesse, at der ogsaa blev oprettet Arbejdskontrakter, saaledes at det var klart og tydeligt, hvad der var Gjenstand for den Afkord, der var truffen mellem Arbeidere og Arbejdsgivere. Derved tror jeg, at der vilde banees en Vej til at komme bort fra de for alle Parter uheldige Striker, som nu tværtimod indgaaede Aftaler idelig finde Sted, ikke alene til Skade for Arbejdsgiverne, men til Skade ogsaa for Arbejderne, og derigjennem for hele Samfundet. Derjom disse Tanker maatte vinde nogen Indgang, og det eventuelt nedsatte Udvalg vilde stænte dem nogen Opmærksomhed, tror jeg virkelig, at der her var gjort et Skridt til Ordning af Arbejdsforholdene, som absolut trænge til en saadan, trænge til at tages under Overveielse af den lovgivende Forsamling. Jeg tror ikke at det er muligt i Længden at se bort fra disse Forhold, væsentlig begrundet i, at Tiden fører det med sig, at de forskjellige Bedrifter i Industrien samles paa faa enkelte Hænder. Tidligere var det nemlig muligt for mange flere at opnaa en selvstændig Stilling i Samfundet ved at blive Mestre, ved at drive deres Næringsvei som selvstændige Mænd, men det hører mere og mere op, eftersom Fabriksvirksomheden fortrænger dem; men saa meget mere er det ogsaa nødvendigt at gjøre det muligt for en Arbejder at sikke sine Alderdoms Dage. Det kan han ganske vist saa vel som enhver Anden nu gjøre ved at lægge Lidt til Side, ved at gjemme Noget til sin Alderdom, ligesom man jo kan tegne Forsikkring for Ulykkestilfælde, men vi vide dog Alle,

at dette er saa overordentlig vanskeligt, at man kan se Folk med endogaa meget store Indtægter glemme at forsikre sig, saaledes at de staa uden Subsistensmidler naar Ulykkestilfælde indtræffer, og dette gjælder for hele Befolkningen, fra den mindst Heldige til den bedst Stillede, tør man næsten sige. Embedsstanden har man paalagt en Forpligtelse til af deres Gage at henlægge Noget til deres Alderdomsforsørgelse. Det vil altsaa blive noget Sjænde, naar det bliver paalagt en Arbejder at henlægge noget af sin Arbejdsløn, og det bliver paalagt vedkommende Arbejdsgiver at henlægge Noget til samme Formaal. Derjom man slaar de tre nævnte Forhold sammen, saa vil man, saa vidt jeg skjønner, gjøre Arbejderne en væsentlig Tjeneste, og fjerne en væsentlig Grund til Utilfredshed. At der skulde være Gvne og Villie til at hde de fornødne Offre, tvivler jeg ikke om, og min Mening herom bestyrkes ved, at saasnart der er en Plads ledig ved et fast Arbejde, f. Ex ved Jernbanen, eller i det Hele taget ved en Institution, som byder en vis Garanti for, at den, der tager Arbejde der, har Vækkæftigelse, saa længe han lever, og at han paa en eller anden Maade faar en Understøttelse, naar han ikke kan arbejde mere, saa viser det sig, at den er meget eftertragtet, selv om der hdes en langt ringere Løn, end en privat Arbejdsgiver byder. Deri ligger en Anledning af, at Folk almindeligvis ønsker at forsikre deres Alderdomsdage og at forsikre sig mod Sygdoms- og Ulykkestilfælde ved at modtage en mindre daglig Lønning, imod til Gjengjæld at være sikke paa deres Fremtid, og det antager jeg kan opnaas ved det Forslag, som den høie Regjering forelagde i Hjør og ved at knytte det sammen med Regler om Ydelse af en Erstatning ved Ulykkestilfælde. Jeg skulde derfor tillade mig at anbefale det eventuelt nedsatte Udvalg at tage disse Tanker under nærmere Overveielse.

Formanden: Det ærede Medlem yttrede selv, at det overordentlig vigtige Ømne, som han saaledes kom ind paa, ikke egentlig staar i umiddelbar Forbindelse med Lovforslaget. Smidlertid er det ganske naturligt at berøre det ved en Leilighed som denne, kun beder jeg om, at man ikke derfor vil glemme, hvad der specielt foreligger.

K. Jørgensen: Det foreliggende Lovforslag interesserer mig en Del, da det berører Forhold, jeg daglig har med at gjøre. Jeg kunde derfor have Øyst til at gjøre nogle Bemærkninger om det. Det forekommer mig,